

[Finansministeren.]

heller ikke giver et afkast, ja, så forekommer det mig i og for sig urimeligt, at forslagsstilleren nu med ét pennestrøg vil ændre disse vilkår på en efter min opfattelse uhensigtsmæssig måde.

Hvor der er tale om formuer, der virkelig giver et afkast, kan der måske være anledning til at se på, om den udformning, vi har af nedslagsreglerne, i sådanne tilfælde altid virker rimeligt. Det er klart, at jeg vil være parat til at se på, om der i sådanne tilfælde burde ske ændringer, men lovforslagets almindelige formål, at ophæve denne lempelsesbestemmelse, som vi har haft i mange år — og som vi også har haft, mens ordføreren for forslagsstillerne var finansminister — kan jeg ikke tiltræde.

Glistrup (FP):

Her i folketinget findes nogle medlemmer, vel en snes stykker, som principielt er tilhængere af enhver skærpelse af formueskat, simpelt hen fordi de er af den opfattelse, at formuedannelser er en uting på private hænder. Har man den opfattelse, må man selvfølgelig også stemme for det forslag, der nu foreligger, som går ud på en vis skærpelse af formueskatten.

Hvis man derimod som fremskridtspartiet, der ikke leverer nogen af de 20 medlemmer, eller hvor mange det nu er, som går imod enhver formuedannelse, er af den opfattelse, at simpelt hen basis for velstands-fremgang, basis for fremgang i sociale tryk-hedsordninger, hospitalsbehandling osv. er, at man sikrer de private formuedannelser, så kan man i hvert tilfælde ikke uden videre tiltræde det af hr. Grünbaum fremsatte forslag.

For os er det først og fremmest et spørgsmål: hvorfor har vi i grunden en formueskat? I en tid med en hård indkomstbeskatning, både under opsparingsperioden og af formueindtægterne, med en særlig indkomstskat, som går højere og højere op, og med den næsten konfiskatoriske arve- og gavebeskatning, som hr. Grünbaum gennemførte for et par år siden, er det i allerhøjeste grad et spørgsmål, om det kan være rimeligt for den, der ønsker at have private formuedannelser, at opretholde formueskatten, og derfor må det for os i sig selv være en vederstyggelighed at se skærper af formu-

eskatten, som hr. Grünbaums forslag reelt går ud på inden for det område, det nu omfatter.

Men der kunne selvfølgelig være særgrunde til at foretage justeringer. Her læser man så i hr. Grünbaums bemærkninger til forslaget, at han fremsætter det i bestræbelserne for at opnå en mere ligelig beskatning. Helledussedda! Hvordan er det da, hvis man sammenligner med, hvordan forholdene er ude i det virkelige liv med hensyn til formuebeskatning? Det er rigtigt, at der er meget, meget betydelige skævheder, men det problem bliver bestemt ikke løst igennem hr. Grünbaums forslag. Skævhederne ligger jo først og fremmest i, at den herskende klasse i dette land har forstået at få sine egne formuebesiddelser gjort aldeles formueskattefri, uanset om de har store indtægter — jeg tænker selvfølgelig først og fremmest på kapitalværdien af de pristalsregulerede pensioner, som embedsmænd og andre i lignende stillinger har. Der er tale om formuer, som går aldeles uden for beskatning, til trods for at de heller ikke bliver gnavet i af inflationen, som så mange andre formuer er ude for. Det samme gælder den anden store formuekilde hos den herskende klasse, nemlig faste ejendomme, der vurderes lemfældigt og vurderes med 4 års mellemrum, således at vurderingen langt fra følger med inflationen. Skal man have mere ligelig beskatning inden for formueområdet, så er det skam sådan nogle felter, man skal gå løs på.

Endvidere er der dem, som repræsenterer erhvervslivet, der i vidt omfang kan have små formuer i kraft af, at de har foretaget store afskrivninger eller eventuelt anvendt investeringsfondsmidler til at købe deres aktiver for. Endelig er der ikke nogen formuebeskatning af sådan noget som goodwill. Der er også her tale om en betydelig skævhed i formuebeskatningen.

Derimod vil hr. Grünbaums forslag først og fremmest ramme dem, for hvem formuebeskatningen i sig selv er en urimelighed. Et typetilfælde for hr. Grünbaums forslag er jo, at nogle mennesker har lavet et familieaktieselskab i sin tid, hver indskudt en tredjedel, og nu sidder den enes enke med nogle aktier, som vurderes gebommerlig højt, står i kurs 14.000 eller sådan noget lignende, men ikke giver en øres udbytte, fordi de to efterlevende kompagnoner lader direktørga-